

دین باستانی کرد

۶

آیا برای پیدا کردن سرچشمه نژادی «شیطان پرستی یزیدیها» باید کجا پژوهش کنیم؟

۱- چنان نمایان است کسانی که ادعا میکنند که شیطان پرستی یزیدیها از دیانت «مزدیسنبی» دگرگون شده و پدید آمده است ، آنها برای این قرارداد خود و اصدار حکم ، اندکی خودرا بدنبال پژوهش و تحقیق ، مانده نکرده‌اند، زیرا بعد از آنکه دانسته شده است که کیش «مزدیسنبی» یک دیانت ایرانی است ، و پر اعتقد مبدأ خیر و شر بنیادگذاری شده است که گوهر نیکوکار ، پلیدکار میباشدند ، و پس از آنکه دانسته شده است که «یزیدیها» از شاخه‌های اقوام و ملت‌های «هندو - اوربی» و گروه «هندو ایرانی» ، و قسمت آریائی هستند؛ و برخی از روش و آیین مخصوص «مزدیسنبیها» را نگه داشته‌اند ، و از روان پلیدکار پیروری کرده‌اند .. نخست چیزی که با خرد هر کس گنجایش داشته باشد ، آن است که «یزیدیها» چون از روان پلیدکار یزیان رسان ، که در کیش «مزدیسنبیها» معروف بوده است ، بیم و هراس داشته‌اند ، از او پرسش کرده و اورا سخوده اند ، و چون خدای نیکوکار را مهربان و بی‌زیان یافته‌اند اورا فراموش کرده و ازیاد بردند.

چنانکه شرح دادیم ، آنها پایانکه پرایشان لازم بود قبل از اینکه مطلب ساده خود را بیان کنند ، و باین مدارک ساده اکتفا نمایند ، (برای اینکه بسرچشمه اساسی پیدایش روان پلیدکار در آیین مزدیسنبی برستند) پژوهش و تحقیقی در آن اصلاحات و دگرگونی مکنند ، که در آیین زردشتی پدید آمده بوده ، و چندگامی بعقب برگردند ، با آن روزگارها که هنوز اصلاحات و دگرگونی بدبانی زردشتی پی‌فبرده بود .

اما گروه دویم که چنان ادعا میکنند و چنان میپندازند که «شیطان پرستی یزیدیها» از بدعت‌های نوظهور روزگار اسلامی است ، آنها این رأی خودرا از آنجا حاصل کرده اند ، و به آن قناعت کرده اند ، که «یزیدیها» در اساس ، قسمتی از مسلمانهای خالص بوده‌اند ، و بعداز آنکه با آن حقائق رسیده‌اند ، بدنبال رخ دادهای گوناگون ، و دگرگون شدنیها افتاده و آنها را پژوهش کرده باشند ، و در هنگام پژوهش برخی از گفتارهای فیلسوفانه صوفیهای بنداد بخورد کرده باشند که درباره شیطان از آنها صدور یافته باشد ، و آن نویسنده‌گان با همه نیروی فکری و عقلی خود با آن گفتارها پیوسته باشند ، و سرانجام با آنها رسیده باشند که بدعت شیطان پرستی

بزیدیها ، ازاینجا پدید آمده است ، وسپس بهر پنداشت و تصورات خود ، درین مردم تبلیغات و دعا بردا آغاز کرده باشند که بتوانند ، آنها را فناعت پذیر کنند .

ولكن شگفت آور است که آن نویسندها و مؤلفین خودشان اعتراف میکنند که درین روش و آینین بزیدیها ، عادتها را میراثی باستانی ، هست که راجع بدوران قبل از اسلام میباشد . لکن خود آنها در پژوهش و تحقیق خود آنقدر فرو تمیرونند که ریشه بنیادی آن آین و روشا را بیدار کنند ، و بر عکس آرمان ، در نخست مرحله هدف خود توقف و ایست میکنند . با اینکه میباشد که این گروه از نویسندها و نگارندها در بیان نظریات خود ، تا این حد استعمال و گستاخی نکنند ..

دراینجا ناگزیر است که مابهتر بدانیم که اگر فرض شود که تبلیغات صوفیهای بنداد درباره لمن نکفتن بشیطان درین بزیدیها بیشتر ، منتشر شده است ، و لکن هرگز گنجایش ندارد ، که آن تبلیغات ، سرانجام ببینایش «کیش شیطان پرستی» بکشد ، که خود آن کیش در عقائد و باورهای ایرانی باستانی ، اساس خیلی زرف و عمیقی را دارد .
ما - بعلت دلالت درزیر شرح شده - باید برای بدست آوردن سرچشمۀ شیطان پرستی ؛ در آینهای باستانی ایران زمین بروش کنیم -

۱ - شیطان پرستی بزیدیها - همچنانکه آن را با مدارک اثبات نموده بودیم از کیش زردشتی دگرگون نشده است .

ب - در کیشها و دیانتهای (یوودی - مسیحی - اسلامی) این گونه عقائد بیدانیست ، که شیطان پرستی ازاو ریشه بگیرد .

ج - قبل از ظهور دین اسلام ، درس زمین ایران ، شیطان پرستی وجود داشته است .
هـ درین روش و افسانه‌های «بزیدیها» چیزهایی بمنظور می‌آید ، که از بقایای کیشها باستانی ایرانی (هندو ایرانی) و (هندو اورپی) هستند . مادراینجا از آنها برای مثال قسمی را بادآوری میکنیم :

۱ - پرستش هویداهای سرشی (خورشید ، ماه ، تاهید ، فضا ، آسمان ، سیهـ . .) که این فکره از دو نزد «هندو ایرانی» «هندو اورپی» ریشه گرفته است .

۲ - پرستش هفت فرشته مقرب . ياخدايان درجه دومی - که گویا در گردانیدن امور گیتی خدای بزرگ را کمک میکنند که از دونزد «امشه‌سپنا» های «اوستائی» و «ادیتیه» های بزیدها ، دگرگون شده است .

۳ - گرامی داشتن ، و شادی کردن در روز یکسان شدن شب و روز (نوروز) که نخست روز بهار است ، و در روز اغاز پایین (مهر گان) .

۴ - پوشیدن پراهن گردن نشکافته ، که همان پراهن «سودره» زردشی هامیباشد .

۵ - قدغن بودن ، خاوهش کردن چراغ با پف و همچنین قدغن بودن ؛ تف کردن بر آتش - که نیز از «هندو ایرانی» ریشه گرفته است .

۶- زبان ایشان - که زبان صحبت و گفتگوی دائمی است - از گروه زبانهای ایران (از قسمت زبانهای هندو اور پی) است که، از شاخهای خانواده زبانهای (هندو ایرانی) گروه ناگرون هستند .

گفتاردهم :

شیطان پرستی یزیدیهای گنوئی؛ یک نوع از دگرگون شدن «سرشت پرستی» ملت‌های «هندو اور بی ایست» -

شیطان پرستی یزیدیها آدامه ایست از باور شیطان پرستی قبل از اسلام - ۱- در گفتار هشتم - که او استه بود به پژوهش درباره دین باستانی کرد - آنرا اثبات کرده بودیم؛ که پرتو پرستش نیروهای سرشتی (دیوبیستی)؛ تا دوران ظهور اسلام؛ فروزان بود و خاموش نشده بود . واژ روزگار کهن و باستانی؛ «دیو» را شیطان پنداشته بودند؛ همچنانکه «دیوبیستی» را شیطان پرستی مینامیدند . و سبب این نام گذاری - همچنانکه در گفتار هشتم اورا روشن کرده بودیم - بشرح ذیر بود:

«زرادشت؛ پرستش نیروهای سرشتی را - که «دیو» مینامیدند - قدغن کرده بود . و نیروهای به نیکوکاری شناخته شده را «روانهای فرشته‌بی - سینتہ مینیو (spenta Mainyu) نامیده بود؛ و درین آنها و در بین نیروهای سرشتی؛ پیوستگی را بین ایاد گذاری کرده بود . و اسم «دیو» را رانامی ویژه‌ئی بر روانهای پلیدکار اطلاق کرده بود . و درین آنها و درین نیروهای سرشتی هیچ- گونه وابستگی را قائل نبود . بلکه پیروان روانهای پلیدکار اینام «دیوبیستا» معروفی کرده بود، که این نام در اساس بر آنها اطلاق می‌شده که «دروغ خواهی»، و بیدکاری «را گرامی میداشتند . سپس این گویش (دیو) دگرگون شد و بشکل «دیو» درآمد، و بجای او در کتاب «زند اوستا» که ترجمه و شرح اوستا می‌باشد و بنابر پهلوی نوشته شده است - واژه «شیدا» استعمال شده است و پرستش نیروهای سرشتی را «شیدا یز کی» نامیده اند . و نمایان است که واژه «شیدا» با گویش «شیدان» جمع می‌شود . و «مزد یستنیها» «انگر مئینیو Angsa Mainyu» را این رنگترین خداهای دیوبیستهای معروفی کرده اند . و همچنانکه در تعالیم وتلقینات «مزد یستنیها» یاد شده است، برای «اهورا مزدا» هفت فرشته مقرب؛ و برای «انگر مئینیو» هفت شیطان مقرب؛ قرارداده شده است . مادر اینجا باید؛ فراموش نکنیم؛ که تصور بکنیم و بینداریم؛ که پرستش نیروهای سرشتی .

که همیشه پیروانش از مردم ایلهای بی سواد و دور از شهر نشینی و مدنیت بوده اند - با گذشت روزگار؛ دچار دگرگونیهای شگلی شده است . و کیشها و آینهای که در آن روزگارها و در آن اطراف بوجود آمده اند و نمایان شده اند (بویژه آهوزگاریها)، وتلقینات زردشتی و مزدیسني (در آن دگرگون کردن)؛ تأثیر خود را کرده اند؛ و دخالت خود را انجام داده اند . و پرستش کاران نیروهای سرشتی - که از پیروان کیش مزدیسنهای بوده اند؛ و در عین وقت نیروهای سودبخش و زیان

بخش را بی‌جدائی گرامی داشته‌اند؛ و هردو را بیک سان میپرسنیدند - تارو زگار ظهور آین اسلام بنام «دیوبرستان» شناخته شده‌اند؛ و از جانب مبلغین دین مسیحی (که با آنها بر خورذ کرده بودند و از ایشان ملاقات کرده بودند) بنام شیطان پرستان معروفی شده بودند .
و نیز با یادداشته شود که در بین اسم «شیدا» که جمع او «شیدان» است؛ و در بین واژه «ستان» که در «تورات» و «تلموود» و کتابهای دیگر مسیحی آمده است؛ مشابهت کلی هست .

پوزش و اعتذار

در گفتار «دین باستانی کرد» «که در شماره ۱۱» مجله‌ارزشمندمهر دوره یازدهم منتشر شده‌است؛ برخی از عبارتها؛ در اثر حروف چینی - که در چاپخانه دیگری با نجام رسیده بود دگرگون شده و متن و پاورقی بهم آمیخته بود؛ از خوانندگان گرامی خواهشمند است؛ توجه داشته باشد؛ و آنرا تصحیح بکنند .

(۱) در صفحه (۲۰۸) سطرهای (۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴) که بزرخ خط فاصل افتاده است از متن میباشد؛ و پاورقی نیست .

(۲) در صفحه (۷۰۹) هشت سطر اول؛ پاورقی است؛ و از متن نیست؛ و اورا زیرخط فاصل بگذارد .

(۳) سطوری که در صفحه (۷۱۰) هست؛ همه‌اش پاورقی است؛ و متن نیست .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

یادآوری :

سلسله مقالاتی که تا این شماره زیر عنوان «دین باستانی کرد» منتشر شده‌است؛ آقای روزبهانی از زبان کردی بعربي ترجمه و سپس آنرا بفارسی برگردان نموده و اصل کردی آن از آقای توفیق وهبی میباشد.

آقای روزبهانی یکی از فضلای کردستان عراق و از برادران عزیز ما میباشد؛ اسلوب نثر فارسی ایشان شیوه مخصوصی دارد و بسیار شیرین است و تحقیقی است درباره اینکه دین باستانی کرد (مانند اژادشان) اصل و ریشه آریائی داشته و از کیشها و عقايد باستانی ایران سرچشمه گرفته است.

لذا عین نگارش و نوشایشان بدون اندک تغییری زیب صفحات مجله گردیده است .